

Ker ni nikakeršne take politične naredbe, po kateri se ne bi imel pater Dominik B., kakor kustos c. kr. muzeja v Miramarji, več prištevati sočlenom svojega ustanovišča, se ne da glede njegove osebe upotrebiti četrti izjemni slučaj § 573. o. d. z. in to tem manje, ker se morajo izjeme strogo tolmačiti.

Po vsem tem je prvi sodnik prav razsodil, da pater Dominik B. kakor ud cistercijanskega ustanovišča ni imel pravice oporočati in da je notarska njegova oporoka od 1. aprila 1879. št. 7762. brez vsake pravne kreposti in ob to bilo je tudi treba, uslišati tožnika revizijsko pritožbo, preinačiti sodbo c. kr. nadsodišča tržaškega in dati iz nova v moč prvega sodnika sodbo.

B. T.

Drobne vesti.

(Osobne vesti). Imenovan je dež. sodišča svetnik dr. Josip Galle državnim pravnikom v Ljubljani.

Celjska notarska komora izvolila si je predsednikom notarja v Celji Lovro Baš-a.

Umrli je dne 22. aprila sodni pristav Edvard Benedikt v Celji.

(Primeri odlokov, vpisov in potrdil o vpisih v zemlje-knjižnih rečeh). Na Dunaji. Iz c. kr. drž. tiskarnice, 1888, vel. 8°, 32 str. Pod tem naslovom izšel je v državnej tiskarnici prevod znane uradne izdaje „Beispiele von Bescheiden, Eintragungen und Bestätigungen von Eintragungen in Grundbuchsangelegenheiten“. Opozarjamo svoje čitatelje na to knjižico ter si pridržujemo obširnej razgovor o njej do prihodnje številke. Le toliko bodi že danes povedano, da imamo mnogo in tehtnih pomislekov proti obliki, posebno pa proti jeziku prevoda, ki preveč novotari ter nam za obilo že vdomačenih starih terminov podaja nove, o katerih ne moremo trditi, da bi bili boljši, ki pa bodo marsikoga zelo motili.

(Tržaški odvetniki in hrvatski jezik). — Pod tem naslovom piše „Naša Sloga“ o zadevi, katero smo omenili v št. 2. tega letnika, tako-le:

„Pod ovim naslovom javili smo u broju 3. tekuće godine, kako su se bili silno uzvrpoljili njekoji tršćanski odvjetnici radi hrvatske branitbe, što ju je držao odvjetnik g. dr. Dukić kod tršćanskoga c. kr. zemaljskoga suda. U glavnoj skupštini tršćanske odvjetničke komore prihvaćen bi zaključak, koji je sadržavao indirektni ukor odvjetniku g. dru. Dukiću. Osim toga se zaključilo, da se stvar prijavi c. kr. ministarstvu pravosudja.

Premda nije taj zaključak bio prijavljen dru. Dukiću, to se je on ipak proti istomu pritužio direktno kod c. kr. ministra pravosudja dru. Pražaku. Razložio je ministru, kako se je on strogo držao zakonskih propisah kod svojega postupka, pak je tražio, da ministar uništi onaj zaključak odvjetničke komore, koja je tim prekoračila svoj djelokrug. Ovih dana primio je g. Dukić preko c. kr. pazinskoga suda riešitbu na njegovu pritužbu,

gdje mu se javlja, da je visoko c. kr. ministarstvo pravosudja glede njegove pritužbe shodno odredilo.

S drugimi riečmi, c. kr. ministarstvo pravosudja izjavilo je odvjetničkoj komori u Trstu, da je spomenutim zaključkom prekoračila svoj djelokrug, t. j. bavila se pitanjem, koje na nju nespada. Tim je ministarstvo pravosudja dalo najsjajnjiju zadovoljštinu odvjetniku g. dru. Dukiću.“

(Ilustracija zvršilne novele.) Koncem preteklega leta, ko se je bližala zima, premagalo je nekega kmeta kaznjivo poželenje po lepi sosedovi kravi. Ni dolgo premišljeval, drugo jutro bil je sosedov hlev prazen, lepa, dimasta krava, edina, katero je sosed imel, je zginila in — kot se je pozneje zvedlo — tatovski sosed jo je prodal v bližnjem mestu na sejmu za precejšnjo svoto lepih srebernjakov.

Hipoma dosegla je tata osoda v osobi orožnika; obsodili so ga ter mu v kazenski pravdi tudi naložili, plačati okradenemu sosedu 70 gld. odškodnine. Poškodovani ni dvomil, da mora doseči odškodnino, prosi za rubežen ter je sam prisoten ko dojde sodni sluga. Pelje ga v hlev zvršencev ter mu pokaže lepo kravo, katero si je kupil tat pred kratkem — nemara za kupnino, katero je dobil za ukradeno kravo — zvršitelj toraj ne dvomi, da bode dosegel odškodnino za vso svojo škodo, toda — „ne“ mu pravi sodni sluga, te krave mu ne smem zarubiti, ker je edina krava zvršenceva (§ 2. št. 3. zakona z dne 10. junija 1887., št. 74. d. z.). Zvršitelju se to čudno zdi, mar ni zvršenec tudi njemu edino kravo ukradel ter si za kupnino omislil drugo? Gre toraj k odvetniku v mesto ter prosi za svet, pa ne najde pomoči, obžalovaje pravi odvetnik: zvršilna novela! Tako se je zgodilo na Moravskem meseca februarja tega leta. (*Jur. Blätter.*)

(Zagovornik pred porotniki) omenjal je, ko je govoril o krivdi obtoženčevi, tudi kazen, katero določuje zakon za slučaj, da porotniki obtoženca krivim spoznajo. Prvosednik je temu branil in sodišče je — ker je zagovornik zahteval sklep sodišča — pritrnilo prvosedniku, češ, porotniki sodijo le o djanskih rečeh ne glede na kazen, katera zadene obtoženca, ako ga krivim spoznajo; če zagovornik ta argument uporablja, bi to porotnike motilo. Vsled pritožbe zagovornikove je nemško državno sodišče razsodilo, da se je s tem vkratila pravica zagovora. Kazenskopravdni red prepušča sicer porotnikom le sodbo o krivdi, nikjer pa ni določeno, kako naj si porotniki zadobe svoje prepričanje o krivdi ali nekrivdi obtoženčevi. Porotniki presojujejo popolnoma svobodno vsa dokazila in ni propisov, na kaj se morajo pri tem ozirati, kaj morajo puščati v nemar. Edino omejitev zadržuje prisega, katero so storili, da bodo odgovarjali po svoji vesti na stavljena jim prašanja. Praviloma ozir na velikost kazni scer ne bode vplival na razsojo o krivdi ali nekrivdi, iz tega pa ne sledi, da ozir na kazen sploh ne bi mogel imeti nikakoršnega vpliva za pridobljenje prepričanja o krivdi ali nekrivdi obtoženčevi. Če se toraj porotnikom primerno zdi priseženi dolžnosti svoji, ozirati se pri posvetovanji tudi na mogočo kazen, se stem ne pregrešijo proti izrečnemu propisu zakona.

